

Stefan Woyda

Biskupice, gm. Brwinów, woj. warszawskie

Informator Archeologiczny : badania 11, 111-112

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BARKOWICE MOKRE, gm. Sulejów
woj. piotrkowskie
Stanowisko 1

patra
wczesne średniowiecze

BIECZ, gm. Brody
woj. zielonogórskie

Muzeum Ziemi Lubuskiej
w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Krzysztof Onsol. Finansował WKZ w Zielonej Górze. Pierwszy sezon badań. Osada i cmentarzysko z okresu wpływów rzymskich.

Stanowiska położone są na odosobnionym wzgórzu znajdującym się na zachód od północnego krańca wsi oraz na południe od cmentarza. Stanowisko jest bardzo zniszczone przez liczne wkopy po wybranym piasku. Przebadano obszar 411 m².

Wykop został slobalizowany na krawędzi piaskowni, w miejscu gdzie w latach 1881, 1939, 1973 i 1976 odkryto pojedyncze groby oraz obecnie w ścianie wybierzyska duże palenisko. Wyeksplorowane zostały kolejne cztery groby jamowe ludności kultury luboszyckiej z przełomu faz B2 i C1 oraz piec, cztery jamy i 32 ślady słupów z osady datowanej na schyłek fazy C1 i fazę C2. Najliczniej wyposażony grób, oznaczony jako nr 8, zawierał między innymi grzebień kościany, trzy żelazne okucia końca pasa, dwie sprzączki, krzesiwo, nóż. Odkryty piec, owalny w zarysie, miał postać niecki o głębokości 40 cm wyłożonej kamieniami polnymi spojonymi gliną. Prawie całe wnętrze wypełnione było dużymi bryłami polepy konstrukcyjnej spojonej przepaloną gliną. Solidna konstrukcja wskazuje, że jest to dolna partia dużego pieca, przypuszczalnie chlebowego lub do wypału ceramiki. Jedną z wyeksplorowanych jam zawierała interesujący materiał w postaci ciężarków tkackich, przślików, licznych ułamków ceramiki, w tym także toczonej, oraz szydła. Na dnie jamy spoczywał obcięty róg jelenia.

Prace będą kontynuowane.

BISKUPICE, gm. Brwinów
woj. warszawskie

Muzeum Starożytnego Hutnictwa Mazowieckiego w Pruszkowie

Badania prowadził mgr Stefan Woyda. Finansował Zarząd Autostrad. Drugi sezon badań. Osada kultury lużyckiej z epoki brązu i osada produkcyjna późnolatańskiego-rzymska.

Kontynuowano ratownicze badanie części stanowiska zagro-

zonego budową autostrady. Pracami objęto obszar 4196 m². Odkryto 748 obiektów. Z fazy pierwszą /osada kultury łużyckiej/ wiadomo można ok. 250 jam typu osadniczego, zawierających najwięcej niewielkie ilości ceramiki. Z fazy drugiej /osada produkcyjna późnolateńsko-razyska/ pochodzi 319 pieców hutniczych do wytopu żelaza, 38 palenisk, 2 obiekty mieszkalne /półziemianki/, 2 pochówki koni, jeden pochówek ludzki/grób kilkuletniego chłopca bez wyposażenia/ oraz 136 jam typu osadniczego. Prace tegoroczne zakończyły ratowanie części osady leżącej w paśmie prążyńskich robót ziemnych. Łącznie w dwu sezonach zbadano obszar 10.667 m² odkrywając 1637 obiektów w tym 917 pieców hutniczych.

Materiały są złożone w Muzeum Starożytnego Hutnictwa Maszowieckiego w Pruszkowie.

Badania będą kontynuowane.

BREKŚĆ KUJAWSKI
woj.włocławskie
Stanowisko 4

patrz
neolit

CIARKI, gm.Lasowice Wielkie
woj.opolskie

Wojewódzki Konserwator Zabytków
Archeologicznych w Opolu

Badania prowadził mgr Wojciech Łonak.Finansował WKZA w Opolu. Pierwszy sezon badań. Osada produkcyjna/1/ z okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko położone jest ok. 700 m na północny wschód od zabudowań Radonic /kolonii Ciarki/ leżących przy drodze Oleśno-Kluczbork na skraju pół lewego brzegu Stobrawy, wzniesionych ponad jej dolinę skalową, na polu J.Jaskłewiona i J.Deji.

Przebadano obszar 1,5 ara. Odkryto 2 obiekty o charakterze mieszkalno-gospodarczym, jamę z warstwą spalenizny o charakterze produkcyjnym oraz obiekt o średnicy ok. 200 cm, w rzucie podobnym kołistego kształtu, studowany z kamieni. Materiał wiążący ten kołisty, kamienny obiekt poddany był działaniu wysokich temperatur. Na części wykopu stwierdzono występowanie warstwy kulturowej, stanowiła ją szaro-popielata ziemia, niewiele różniąca się od humusu i zawierająca dwóch naczyn, dużą ilość żużla żelaznego o strukturze sypkowanej, rudę żelaza i polepy. Fragment jednego z naczyń można datować na okres halstaacki drugiego na okres wpływów rzymskich. Występowanie ponadto w obrębie obiektów dwóch warstw kulturowych sugerowałoby dwukrotne nasiedlenie tej osady. Z uwagi na przebadanie niewielkiego obszaru z późniejszą charakterystyką osady należałoby poosekać do czasu podjęcia badań na większą skalę.